

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

34 Mortui suis orationibus viventibus prodesse possunt:

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

rem aliam, nisi ad usum hospitalis transfe-
ratur, ut fuit in sacra Congr. Conc. Trid.
decisum super cap. 9. ss. 21. decis. mibi 327.
& ita servandum esse in colligendis elec-
mosynis per societatem sanctissimi Rosa-
rii, confraternitates, & alia pia loca fuit
etiam decisum, ut in decis. 328. & 900. &
secundum aliam collectam sub tit. Papien-
si super eod. cap. 9. ss. 21. de reformat.

Et, ut majori cum diligentia indulgen-
tiarum litterae videantur, & juxta mentem
concedentis publicentur, & exequantur,
cum Christi fideles non deceat indulgen-
tiis, aut aliis spiritualibus gratis privari,
Conc. Trident. decrevit, deinceps per Or-
dinarios locorum, adhibitis duobus de-
capit. debitibus temporibus populo publi-
candas esse, quibus etiam elemosynas,
atque oblata sibi charitatis subsidia, nulla
prosul mercede accepta fideliter colli-
gendi facultas detur, ut tandem cœlestes
hos thesauros, non ad quæstum, sed ad
pietatem exerceri omnes verè intelligent,
ut cap. 9. de resor. ss. 21.

31 De Altaribus & privilegiatis, queritur,
nunquid celebrata Missa in altari privile-
giato, verbi gratia, pro Joanne defuncto,
sequatur, ut ejus anima, quæ in purgato-
rio est, indelibetur; & pro hujusmodi
questiōnis dilucidatione, primo presup-
ponendum est, Papam non habere judi-
cariam auctoritatem, nec jurisdictionem
directam in defunctos, ut dixi supra, sub
n. 29. in vers. quia Papa non videtur, quibus
adeò S. Thom. in 4. dist. 45. q. 2. art. 3,
q. 2. S. Bonavent. in 4. dist. 20. par. 2,
art. 1. qu. 5. Dom. Sot. in 4. d. 21. qu. 2.
art. 3. Joan. Echi. in Enchirid. de Indulg.
Bart. Sibil. Monopol. c. 3. prima decad.
qu. 12. Duran. in 4. d. 20. q. 4. & est text.

in cap. de communione, cap. legatur, in
fine, 24, qu. 2. & Clem. abusionibus juncta
gloss. in ver. mendaciter, de pœn. & remiss.
& propterea, indulgentiarum satisfactio-
nes † aliquibus à Papa applicatas posse
quidem, (Deo sic acceprante) non tamen
semper, lege certa, prodeſſe, ſed defunctis
prodeſſe, & per viam consolationis, &
ſatisfactionis, S. Thom. in suppl. 3. par. qu.
71. art. 12: primo modo conſiderato om-
nibus exiſtentibus in purgatorio proſunt,
& forte magis alteri, quam ei, pro quo
ſiunt; ſicut enim in aula Regis lucerna,
qua ipsi ſoli accenditur, omnibus circum-
ſtantibus lucet, imò illi magis, qui perſpic-
catoris eſt viſus, & lectio ad utilitatem
uniuſ facta ab altero auditore quandoque
magis percepitur, ita luffragia pro Joanne
facta, quatenus conſolatoria ſunt, omni-
bus exiſtentibus in purgatorio proſunt, ac
illis maiore charitate ſunt inſigniti; ſi vero
ſatisfaciendi vi in illis conſideremus, ſe-
cundum intentionem, & affectum appli-
cantum, & ſtatuum eorum, quibus appli-
cantur, proſunt, S. Thom. 3. parte, qu. 79.
art. 5. in corp. & 4. ſent. diſt. 45. q. 2.
34 Queritur, an mortui ſuis orationibus
viventibus prodeſſe poſſint, & affirmativa
probatur lib. 2. Machab. c. 15. ubi legitur,
Oniam, & Hieremiam jamdudum defun-
ctos viſos fuſſe orare pro populo Iudeo-
rum viventium. Beneficia exhibita à san-
ctis defunctis hominibus hic viventibus,
innumerabilia, & certissima ſunt, de qui-
bus per S. August. in lib. 22. c. 8. de Civit.
Dei, & Theodor. in libro de martyris. Ne-
que eſt incredibile, etiam animas exiſten-
tes in purgatorio pro nobis orare, & im-
petrare; animæ enim Paſchafii, & sancti
Severini miracula operabantur, etiam
quod

quod in purgatorio degerent, ut testatur Bellarm. in contro. gen. 10. v. lib. 2. c. 15. §.
S. Greg. in lib. 4. dialog. c. 4: Petr. Damian. Quod autem
in epistola de miraculo sui temporis §. &c.

DE VERBI DEI PRAEDICATIONE.

Cap. VIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Predicationis manus praeipuum est Episcoporum, qui, si legitimè impediti fuerint, per viros ad id manus exequendus idoneos supplere tenentur.
- 2 Archipresbyteri, Plebani, & curam animalium habentes per se, vel, si legitimè impedimento detenti fuerint, per alios predicationis munus exequi debent.
- 3 Pena sunt plectendi, qui tale munus praefare negligunt.
- 4 Prædicatorum eligendi munus ad Episcopum spectat, nisi adhuc consuetudo immemorabilis in contrarium, & numero seq.
- 5 Consuetudo cum sit facti, debet probari. Testes singulares non probant consuetudinem, ibidem.
- 6 Prædicatori quinam expensas, & elemosynam persolvere teneantur.
- 7 Episcopo soli spectat in sua Ecclesia deputare prædicatorem, cui etiam tenetur regulariter expensas subministrare.
- 8 An quotidie tempore Quadragesimali, ieiuniorumve, & Adventus sit prædicandum.
- 9 Episcopo contradicente nullus sive secularis, sive regularis, etiam in Ecclesiis suorum ordinum prædicare potest, & quomodo intelligantur illa verba, con-
- tradicente Episcopo.
- 10 Regulares, antequam prædicare incipiunt, debent se personaliter coram Episcopo presentare, non autem per numerum.
- 11 Prædicatores, qualiter in prædicando se gerere debent.
- 12 Prædicatori eriores disseminanti Episcopum concionem interdicere, & si heres prædicaverit, contra eum procedere potest.
- 13 Regulares extra monasterium degentes ab Ordinario, si deliquerint, puniri possunt, & quomodo, si intra monasterium degant, & extra, si notoriè deliquerint.
- 14 Regulares, si notoriè delinquant, instantे Ordinario loci, sub gravipena ab eorum superioribus in loco delicti sunt puniendii, & non ad alia loca transmisiendi.
- 15 Regulares non possunt à suis conventibus recedere, etiam prætextu ad suos superiores accedendi, nisi vocati, & cum licentia, alias ab Ordinariis puniri possunt.
- 16 Regulares aliqui obsequiis subycere non possunt sine superiorum licentia, qui, si contrafecerint, & superiores sint negligentes, Ordinarii eorundem superiorum negligentiam supplere possunt.
- 17 Regu-